

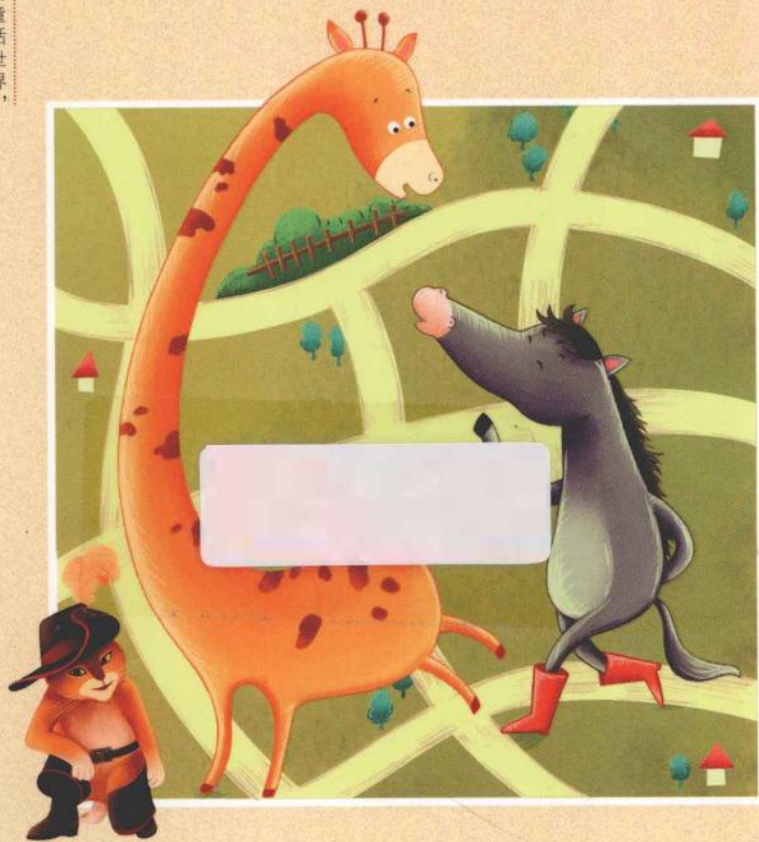
汤素兰注音童话

穿靴子的马

Chuanxuezhidema

汤素兰◎著

让我们进入汤素兰唯美奇趣的童话世界，
共同感受童话带给我们的美好与真诚。

浙江少年儿童出版社

汤素兰注音童话

穿靴子的马

Chuanxuejidian

汤素兰◎著

浙江少年儿童出版社

图书在版编目(CIP)数据

穿靴子的马/汤素兰著. —杭州:浙江少年儿童出版社, 2013. 10

(汤素兰注音童话)

ISBN 978-7-5342-7668-2

I. ①穿… II. ①汤… III. ①童话-中国-当代
IV. ①I287. 7

中国版本图书馆 CIP 数据核字(2013)第 141760 号

汤素兰注音童话

穿靴子的马

汤素兰 著

责任编辑 吴颖 王漪

美术编辑 周翔飞

装帧设计 小飞侠工作室

封面插图 皮痞祖

内文插图 透明屋工作室

责任校对 沈鹏

责任印制 吕鑫

浙江少年儿童出版社出版发行

地址:杭州市天目山路 40 号

杭州豪波印务有限公司印刷

全国各地新华书店经销

开本 850×1300 1/32

印张 6.5 插页 4

字数 46500

印数 1—15000

2013 年 10 月第 1 版

2013 年 10 月第 1 次印刷

ISBN 978-7-5342-7668-2

定价: 15.00 元

(如有印装质量问题,影响阅读,请与承印厂联系调换)

目录

MULU

bái bór hé bái wěir
白脖儿和白尾儿 1

shéi lái bāng zhù tā
谁来帮助他 14

hú li de wǔ dǎo
狐狸的舞蹈 20

qí guài de shù
奇怪的树 30

xiǎo bái tù chū zǒu jì
小白兔出走记 46

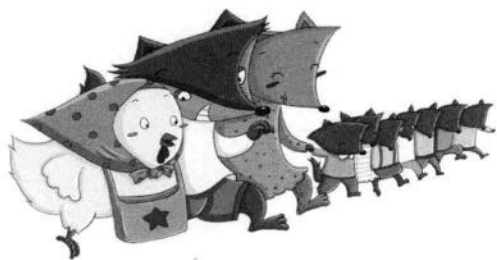
xiǎo huī tù zhǎo péng you
小灰兔找朋友 62

sēn lín chá guǎn
森林茶馆 75

hé mǎ dà ní de péng you
河马大泥的朋友 83

chuān xuē zi de mǎ
穿靴子的马 92

xiǎo shù dài xióng
小树袋熊 113

xuě rén de gē shēng
雪人的歌声 126

jī bù pò de fáng zi
挤不破的房子 141

piáo chóng cái féng diàn
瓢虫裁缝店 148

mǎng shé jiā jiā
蟒蛇加加 180

xiǎo hú li de bǎi bǎo xiāng
小狐狸的百宝箱 189

pá shàng shān dǐng qù
爬上山顶去 195

bái bór hé bái wěir
白脖子和白尾儿

qīng
清晨,两只麻雀在湛蓝的天空中
fēi xiáng tā men yī huìr cháo tài yáng shān dòng hè sè de
飞翔,他们一会儿朝太阳扇动褐色的
chì bǎng yī huìr yòu tíng zài shù shāo shàng jī jī zhā zhā de
翅膀,一会儿又停在树梢上叽叽喳喳地
gē chàng bó zi shàng zhǎng zhe yī quān bái yǔ máo de nà zhī
歌唱。脖子上长着一圈白羽毛的那只
má què jiào bái bór wěi ba shàng zhǎng zhe bái wěi líng de
麻雀叫白脖子,尾巴上长着白尾翎的
nà zhī má què jiào bái wěir tā liǎ shì gé bì lín jū yòu
那只麻雀叫白尾儿,他俩是隔壁邻居,又
shì yào hǎo de péng you cháng cháng xíng yǐng bù lí
是要好的朋友,常常形影不离。

xiàn zài zhè liǎng zhī má què zhèng zuò zài yī kē shù
现在,这两只麻雀正坐在一棵树

shang zhè shí yǐ shì qiū tiān shù yè bèi qiū fēng rǎn de jīn
上，这时已是秋天，树叶被秋风染得金
hóng càn làn bái bó zhāi xià yī piàn shù yè dāng shàn zi yáo
红灿烂。白脖儿摘下一片树叶当扇子摇
zhe duì bái wěi er shuō
着，对白尾儿说：

wǒ děi chèn zhè hǎo tiān qì chū tàng yuǎn mén qù kàn
“我得趁这好天气出趟远门，去看
wǒ de yī gè qīn qī dōng tiān hěn kuài jiù yào lái le wǒ pà
我的一个亲戚。冬天很快就要来了，我怕
nà shí hou dà xuě fēn fēi chū mén bù fāng biàn
那时候大雪纷飞，出门不方便。”

bái wěi er zhèng zài shū lǐ tā de wěi ba tā rèn wéi
白尾儿正在梳理他的尾巴。他认为
tā de wěi ba hěn piào liang yī yǒu kòng jiù shū lǐ hái cā
他的尾巴很漂亮，一有空就梳理，还擦
shàng gè zhǒng bǎo hù yǔ máo de huà zhuāng pǐn tīng jiàn bái
上各种保护羽毛的化妆品。听见白
bó de huà bái wěi er fàng xià shū zi wèn yào wǒ
脖儿的话，白尾儿放下梳子，问：“要我
bāng máng ma
帮忙吗？”

bái bó shuō wǒ kǒng pà dé chū qù sān sì gè xīng
白脖儿说：“我恐怕得出去三四个星
qī jiā lǐ de shì jiù děi qǐng nǐ zhào gù le wǒ nà yī
期，家里的事就得请你照顾了。我那一
gāng liú zhe guò dōng de bái miàn yě xǔ huì shēng chóng zi qǐng
缸留着过冬的白面也许会生虫子，请

nǐ cháng cháng ná chū qù shài shài tài yáng
你 常 常 拿 出 去 晒 晒 太 阳 。”

bái bó lín zhe xíng lí chū fā le bái wěi chàng
白 脖 儿 拎 着 行 李 出 发 了 。 白 尾 儿 唱

zhe lí bié de gē sòng le yī chéng yòu yī chéng
着 离 别 的 歌 ， 送 了 一 程 又 一 程 。

zhè yī tiān yáng guāng càn làn tiān kōng zhōng yī sīr
这 一 天 阳 光 灿 烂 ， 天 空 中 一 丝 儿

fēng yě méi yǒu zhèng shì shài dōng xī de hǎo tiān qì bái
风 也 没 有 ， 正 是 晒 东 西 的 好 天 气 。 白

wěi lǎo jì zhe bái bó de zhǔ tuō dǎ kāi bái bó
尾 儿 牢 记 着 白 脖 儿 的 嘱 托 ， 打 开 白 脖 儿

de jiā mén jiāng yī gāng bái miàn shài zài mén qián zài tài yáng
的 家 门 ， 将 一 缸 白 面 晒 在 门 前 。 在 太 阳

guāng xiàn de zhào yào xià miàn fěn bái liàng liàng de tè bié yòu
光 线 的 照 耀 下 ， 面 粉 白 亮 亮 的 特 别 诱

rén
人 。

zhè me bái de miàn fěn zuò chéng bāo zi gāi duō hǎo chī
“ 这 么 白 的 面 粉 做 成 包 子 该 多 好 吃

a bái wěi xiǎng tā tūn le liǎng kǒu tuò mo huí dào
啊 ！” 白 尾 儿 想 。 他 吞 了 两 口 唾 沫 ， 回 到

zì jǐ de jiā lǐ ná chū zì jǐ de bái miàn lái zuò bāo zi
自 己 的 家 里 ， 拿 出 自 己 的 白 面 来 做 包 子 。

tā de miàn fěn tóng bái bó de yī yàng yòu bái yòu xì
他 的 面 粉 同 白 脖 儿 的 一 样 ， 又 白 又 细 。

kě shì tā de yǎn qián zǒng shì fú xiàn chū bái bó de miàn
可 是 他 的 眼 前 总 是 浮 现 出 白 脖 儿 的 面

fěn nà mǎn mǎn de yī gǎng miàn fěn liàng shǎn shǎn de cì de
粉，那满满的一缸面粉亮闪闪的，刺得
tā zhēng bù kāi yǎn jīng tā yáo yáo tóu zhǎ ba zhǎ ba yǎn
他睁不开眼睛。他摇摇头，眨巴眨巴眼
jīng kàn jiàn shǒu zhōng pěng zhe de shì zì jǐ jiā de miàn fěn
睛，看见手中捧着的是自己家的面粉，
dàn shì miàn fěn huáng huáng de yī diǎn dōu tí bù qǐ tā de
但是面粉黄黄的，一点都提不起他的
wèi kǒu
胃口。

ài yào shì néng cháng cháng nà xiē miàn fěn gāi duō
“唉，要是能尝尝那些面粉该多
hǎo
好！”

bái wěiěr tàn le kǒu qì zǒu chū zì jǐ de jiā mén
白尾儿叹了口气，走出自己的家门，
huí dào bái bó de miàn fěn qián tā wéi zhe miàn fěn zǒu le
回到白脖儿的面粉前。他围着面粉走了
sān quān zì yán zì yǔ de shuō bái bó bù zài jiā
三圈，自言自语地说：“白脖儿不在家，
ná bái bó de dōng xī bù hǎo yào shì bái bó zài jiā
拿白脖儿的东西不好。要是白脖儿在家，
zhī dào wǒ xiǎng chī tā de miàn fěn zuò de bāo zi tā kěn dìng
知道我想吃他的面粉做的包子，他肯定
huì sòng wǒ yī xiē miàn fěn fǎn zhèng tā huì sòng gěi wǒ wǒ
会送我一些面粉。反正他会送给我，我
zì jǐ ná yī xiē yòu yǒu shén me guān xi ne
自己拿一些又有什么关系呢？”

bái wěi er jiù dà dà fāng fāng de ná le miàn fěn chàng
白尾儿就大大方方地拿了面粉，唱
zhe gē er zuò bāo zi tā zuì ài chī táng bāo zi kě shì dǎ
着歌儿做包子。他最爱吃糖包子，可是打
kāi táng guān yī kàn zāo gāo táng zǎo méi le tā wàng mǎi le
开糖罐一看，糟糕，糖早没了，他忘买了。

yào shì bái
“要是白

bó er zài jiā zhī
脖儿在家，知
dào wǒ de táng guān
道我的糖罐
kōng le tā huì
空了，他会
bǎ táng jiè gěi wǒ
把糖借给我
yòng de jì rán
用的。既然
tā huì jiè gěi wǒ
他会借给我，
wǒ zì jǐ qù ná
我自己去拿
yòu yǒu shén me guān
又有什么关
xì ne tā dà
系呢？”他大
dà fāng fāng de ná
大方方地拿

le bái bór de táng chàng zhe gē zuò bāo zi
了白脖儿的糖，唱着歌儿做包子。

yī huìr bāo zi zuò hǎo le rè hū hū bái sōng
一会儿，包子做好了，热乎乎、白松

sōng tián mì mì de dà bāo zi duō hǎo chī a bái wěi er
松、甜蜜蜜的大包子，多好吃啊！白尾儿

chàng a tiào a xuán zhuǎn a fēi xiáng a gāo xìng jí
唱啊、跳啊、旋转啊、飞翔啊，高兴极

le tā jiāng bāo zi pāo xiàng kōng zhōng tā zài dì bǎn shàng
了。他将包子抛向空中，他在地板上

dān tuǐ xuán zhuǎn yī wāi tóu zhāng kāi zuǐ ba hā bāo zi
单腿旋转，一歪头，张开嘴巴，哈！包子

zhèng hǎo luò jìn tā de zuǐ li
正好落进他的嘴里！

guò le jǐ tiān bái wěi er yòu xiǎng chī bāo zi tā jiē
过了几天，白尾儿又想吃包子。他揭

kāi zì jǐ de miàn fěn miàn fěn bù gòu bái tā cháng cháng zì
开自己的面粉，面粉不够白；他尝尝自

jǐ mǎi huí de táng táng bù gòu tián tā zǒu jìn bái bór
己买回的糖，糖不够甜。他走进白脖儿

jiā kàn kàn gāng li de miàn fěn bái liàng liàng cháng cháng
家，看看缸里的面粉，白亮亮；尝尝

guǎn li de táng tián mì mì yú shì tā yòng bái bór de
罐里的糖，甜蜜蜜。于是，他用白脖儿的

miàn fěn hé táng zuò bāo zi
面粉和糖做包子。

guò le jǐ tiān bái wěi er yòu xiǎng chī bāo zi le zhè
过了几天，白尾儿又想吃包子了。这

huí tā gān cuì lián zì jǐ de jiā mén dōu méi yǒu jìn jiù zài
回，他干脆连自己的家门都没有进，就在
bái bó r jiā li zuò bāo zi
白脖儿家里做包子。

xí guàn chéng zì rán bái wěi r gān cuì zhù zài bái
习惯成自然，白尾儿干脆住在白
bó r jiā le
脖儿家了。

dōng tiān lái le bái wěi r zài bái bó r de chuáng
冬天来了。白尾儿在白脖儿的床
shàng hū hū dà shuì dōng dōng dōng shéi zài qiāo mén ne
上呼呼大睡，“咚咚咚”，谁在敲门呢？

shéi ya bái wěi r wèn
“谁呀？”白尾儿问。

bái bó r ya
“白脖儿呀！”

bái bó r zhù zài gé bì ya bái wěi r shuō
“白脖儿住在隔壁呀！”白尾儿说。

gé bì zhù de shì bái wěi r ya
“隔壁住的是白尾儿呀！”

bái wěi r cóng chuáng shàng tiào xià lái dǎ kāi mén yī
白尾儿从床上跳下来，打开门一
kàn bái bó r huí lái le
看，白脖儿回来了。

nǐ zěn me shuì zài wǒ de chuáng shàng bái bó r
“你怎么睡在我的床上？”白脖儿

kàn zhe bái wěi r jīng yà de wèn
看着白尾儿，惊讶地问。

wǒ wǒ bái wěir róu róu yǎn jīng yǒu
“我……我……”白尾儿揉揉眼睛，有

xiē bù hǎo yì si
些不好意思。

nǐ mèng yóu lái zhe shì ma bái bó shuō
“你梦游来着，是吗？”白脖子说。

duì duì wǒ mèng yóu lái zhe nǐ bù zài jiā
“对……对，我梦游来着，你不在家，
wǒ cháng cháng mèng yóu zhè bù zuó yè lǐ yòu cóng zì jǐ
我常常梦游。这不，昨夜里又从自己
de chuáng shàng mèng yóu dào nǐ de chuáng shàng lái le
的床上，梦游到你的床上来了。”

kě lián de bái wěir bái bó shuō wǒ è
“可怜在白尾儿！”白脖子说，“我饿
le wǒ men lái zuò zǎo cān ba
了，我们来做早餐吧！”

bái bó dǎ kāi gāng zi yī kàn miàn fěn méi le
白脖子打开缸子一看，面粉没了，
bái bó dǎ kāi táng guǎn yī kàn táng méi le
白脖子打开糖罐一看，糖没了。

āi ya shéi tōu le wǒ de dōng xī yī diǎnr chī
“哎呀！谁偷了我的东西？一点儿吃
de yě méi yǒu le dōng tiān zěn me guò ya bái bó kū
的也没有了，冬天怎么过呀？”白脖子哭
qǐ lái
起来。

bái wěir xiū de mǎn liǎn tōng hóng hún shēn shàng xià
白尾儿羞得满脸通红，浑身上下

xiàng zhǎng le shī zi yī yàng bù zì zài bú guò tā hái suàn
像长了虱子一样不自在。不过，他还算

jī líng tā shuō
机灵，他说：

zuó tiān wǒ hái jiǎn chá guo miàn fěn hǎo hǎo de dāi zài
“昨天我还检查过，面粉好好地待在
gāng li táng hǎo hǎo de dāi zài guǎn li zěn me huì yī xià
缸里。糖好好地待在罐里，怎么会一下
zi méi le ne yě xǔ tā men yě mèng yóu qù le ba bié
子没了呢？也许它们也梦游去了吧！别
zháo jí shuō bu dīng wǎn shàng děng nǐ shuì zháo le tā men
着急，说不定晚上，等你睡着了，它们
jiù huì huí lái ne
就会回来呢！”

zhēn de ma bái bó yòu gāo xìng qǐ lái tā
“真的吗？”白脖子又高兴起来，他
wàng jì le jī è dǎ kāi lǚ xíng bāo ná chū liǎng gēn hóng
忘记了饥饿，打开旅行包，拿出两根红
sī dài zhè shì sī dài bǎ tā zā zài wěi ba shàng huò zhě
丝带：“这是丝带，把它扎在尾巴上或者
bó zi shàng huì xiǎn de tè bié piào liang chéng lǐ de má què
脖子上，会显得特别漂亮，城里的麻雀
dōu zhè me dǎ ban
都这么打扮。”

bái bó jiāng yī gēn sī dài zā zài zì jǐ de bó zi
白脖子将一根丝带扎在自己的脖子
shàng lìng yī gēn zā zài bái wěi er de wěi ba shàng tā liǎ
上，另一根扎在白尾儿的尾巴上，他俩

wǎng jìng zǐ qián yī zhàn hē jiǎn zhí dōu rèn bù chū zì jǐ
往镜子前一站，嗨，简直都认不出自己
lái le jìng zǐ lǐ de liǎng zhī má què duō xiāo sǎ duō shén
来了，镜子里的两只麻雀多潇洒、多神
qì
气！

wǎn shàng bái wěi tǎng zài chuáng shàng zěn me yě shuì
晚上白尾儿躺在床上怎么也睡
bù zháo měi lì de hóng sī dài guà zài chuáng tóu xiàng yī
不着。美丽的红丝带挂在床头，像一
zhī zháo huǒ de hú dié zhí wǎng tā de liǎn shàng pū shǐ tā
只着火的蝴蝶直往他的脸上扑，使他
nán shòu jí le tā xiǎng bǎ miàn fěn hé táng de shì lǎo lǎo shí
难受极了。他想把面粉和糖的事老老实
shí de gào su bái bó yòu bù hǎo yì sī kāi kǒu tā xiǎng
实地告诉白脖儿，又不好意思开口。他想
chèn bái bó shuì zháo le bǎ zì jǐ de miàn fěn hé táng qiāo
趁白脖儿睡着了，把自己的面粉和糖悄
qiāo sòng guò qù yòu yǒu xiē shě bu de duō bái de miàn fěn
悄送过去，又有些舍不得。多白的面粉
a jiǎn zhí bǐ xuě hái bái duō tián de táng a jiǎn zhí bǐ
啊，简直比雪还白；多甜的糖啊，简直比
mì hái tián ne
蜜还甜呢！

bái wěi zhōng yú xiǎng chū le yī gè hǎo zhǔ yì
白尾儿终于想出了一个好主意。

bái wěi cóng gāng lǐ dào chū miàn fěn cóng guān lǐ
白尾儿从缸里倒出面粉，从罐里

dào chū táng hāi yō hāi yō de zuò bāo zi
倒出糖，嗨哟嗨哟地做包子。

dì èr tiān zǎo chen tiān kōng zhōng piāo wǔ zhe jié bái de
第二天早晨，天空中飘舞着洁白的
xuě huā xuě huā pū mǎn le mén qián de dà dì zài shù shāo
雪花，雪花铺满了门前的大地，在树梢
shàng kāi chū le yín sè de huā xù bái bó er dǎ kāi dà
上开出了银色的花絮。白脖子打开大
mén yī bāo dōng xī gǔn le jìn lái xià le tā yī tiào bái
门，一包东西滚了进来，吓了他一跳。白
bó er dīng jīng yī kàn yuán lái shì yī dài bāo zi hái rè hū
脖子定睛一看，原来是一袋包子，还热乎
hū de ne bái bó er gāo xìng jí le pǎo dào gé bì qù qī
乎的呢！白脖子高兴极了，跑到隔壁去敲
bái wěi er de mén
白尾儿的门。

bái wěi er zǎo jiù zài mén hòu děng zhe ne dàn dāng bái
白尾儿早就在门后等着呢！但当白
bó er qiāo mén shí tā hái shì zhuāng chū gāng shuì xǐng de yàng
脖子敲门时，他还是装出刚睡醒的样
zi wèn dào
子，问道：

shéi ya
“谁呀？”

bái bó er ya
“白脖子呀！”

shén me shì ya
“什么事呀？”

miàn fěn hé táng huí lái le , hái biàn chéng le dà bāo
“面粉和糖回来了，还变成了大包

zi ne nǐ yào chī ma
子呢！你要吃吗？”

wǒ zhèng è zhe ne bái wěi er lián máng pǎo chū
“我正饿着呢！”白尾儿连忙跑出

lái bái wěi er xīn kǔ máng lù le yí gè wǎn shàng xiàn zài
来。白尾儿辛苦忙碌了一个晚上，现在
què shí shì è jí le
确实是饿极了。

zhěng zhěng yí gè dōng tiān tiān kōng zhōng dōu piāo zhe jié
整整一个冬天，天空中都飘着洁

bái de xuě huā zhè liǎng gè hǎo lín jū jǐ hǎo shǎo chū mén cháng
白的雪花。这两个好邻居很少出门，常

cháng zuò zài yì qǐ wéi zhe huǒ lú liáo tiān bái bó er jiāng lǚ
常坐在一起围着火炉聊天。白脖儿将旅

tú de qí wén qù shì jiǎng gěi bái wěi er tīng nà xiē gù shì
途的奇闻趣事讲给白尾儿听，那些故事

fēi cháng yǒu qù tā men dāi zài jiā lǐ yí diǎn dōu bù jué de
非常有趣，他们待在家里一点都不觉得

chén mèn dān diào měi dāng bái bó er xiǎng chī bāo zi de shí
沉闷单调。每当白脖儿想吃包子的时候，

hou nà xiē chū qù mèng yóu de miàn fěn hé táng jiù huì zài
那些出去梦游的面粉和糖，就会在

zǎo chen biàn chéng rè hū hū de bāo zi cóng mén kǒu gǔn jìn lái
早晨变成热乎乎的包子从门口滚进来。

zhè jiàn shén mì de shì qing ràng bái bó er xīng fèn bù yǐ zài
这件神秘的事情让白脖儿兴奋不已。在